

Քառասուններորդ համարի գաղտնի պատմությունը - Թիվ երրորդ

Կիրակնօրյա օրենքը և մարգարեական ընթացքը . Հայրենասիրական
ակտից մինչև վերջնական փորձությունը

Jeff Pippenger

2024-09-22

«Աստծու օրենքի խախտմամբ պապականության հաստատությունը պարտադրող
հրամանագրով մեր ազգը լիովին կլիզի իրեն արդարությունից: Երբ
բողոքականությունը իր ձեռքը կերկարի անդունդի վրայով՝ բռնելու հռոմեական
իշխանության ձեռքը, երբ նա կանցնի վիհի վրայով՝ ձեռք սեղմելու
հոգեպաշտության հետ, երբ այս եռակի միության ազդեցության ներքո մեր երկիրը
կիրառարվի իր Սահմանադրության՝ որպես բողոքական և հանրապետական
կառավարության, յուրաքանչյուր սկզբունքից և միջոցներ կձեռնարկի պապական
կեղծիքների ու մոլորությունների տարածման համար, այնժամ մենք կարող ենք
իմանալ, որ եկել է Սատանայի զարմանահրաշ գործունեության ժամանակը, և որ
վախճանը մոտ է»:

«Ինչպես հռոմեական բանականների մոտենալը նշան էր աշակերտների համար
Երուսաղեմի մոտալուտ կործանման, այնպես էլ այս ուրացությունը կարող է մեզ
համար նշան լինել, որ Աստծո համբերության սահմանը հասել է, որ մեր ազգի
անօրենության չափը լցվել է, և որ ողորմության հրեշտակը պատրաստվում է իր
թռիչքն առնել՝ այլևս երբեք չվերադառնալու: Այդ ժամանակ Աստծո ժողովուրդը
պիտի ընկղմվի այն նեղության և տառապանքի տեսարանների մեջ, որոնք
մարգարեները նկարագրել են որպես Հակոբի նեղության ժամանակ: Հավատարիմ,
հալածվածների աղաղակները բարձրանում են դեպի երկինք: Եվ ինչպես Աբելի
արյունը երկրից աղաղակում էր, այնպես էլ կան ձայներ, որ աղաղակում են առ
Աստված նահատակների գերեզմաններից, ծովի շիրիմներից, լեռնային
քարայրներից, վանքերի դամբարաններից. «Մինչև ե ըր, ո՛վ Տեր, սուրբ և ճշմարիտ,
չես դատում և չես վրեժ առնում մեր արյան համար երկրի վրա բնակվողներից»:

«Տերը կատարում է Իր գործը: Ամբողջ երկինքը շարժման մեջ է: Ամբողջ երկրի
Դատավորը շուտով պիտի վեր կենա և արդարացնի Իր անարգված իշխանությունը:
Ազատագրության նշանը պիտի դրվի այն մարդկանց վրա, որոնք պահում են Աստծո
պատվիրանները, հարգում են Նրա օրենքը և մերժում են գազանի կամ նրա
պատկերի դրոշմը:»

«Աստված հայտնել է, թե ինչ պետք է տեղի ունենա վերջին օրերում, որպեսզի Իր
ժողովուրդը պատրաստ լինի կանգնելու ընդդիմության և բարկության մրրիկի դեմ:
Նրանք, ովքեր նախազգուշացվել են իրենց առջև եղող իրադարձությունների մասին,
չպետք է խաղաղ սպասումով նստեն գալիք փոթորկին՝ իրենց մխիթարելով այն
մտքով, թե Տերը նեղության օրը պիտի պատսպարի Իր հավատարիմներին: Մենք

պետք է լինենք մեր Տիրոջը սպասող մարդկանց պես՝ ոչ թե անգործ սպասումով, այլ ջանադիր աշխատանքի մեջ, անսասան հավատով: Այժմ ժամանակը չէ, որ թույլ տանք մեր միտքը կլանվի երկրորդական կարևորություն ունեցող բաներով: Մինչ մարդիկ քնած են, Սատանան գործնականորեն կարգավորում է ամեն ինչ, որպեսզի Տիրոջ ժողովուրդը ողորմություն կամ արդարություն չգտնի: Կիրակնօրյա շաբթումն այժմ իր ճանապարհին է հարթում խավարի մեջ: Առաջնորդները թաքցնում են ճշմարիտ խնդիրը, և շատերը, ովքեր միանում են այդ շաբթմանը, իրենք էլ չեն տեսնում, թե ընդհատակյա հոսանքը դեպի ուր է տանում: Նրա հայտարարությունները մեղմ են և արտաքուստ՝ քրիստոնեական, բայց երբ նա խոսի, կհայտնի վիշապի հոգին: Մեր պարտքն է անել այն ամենը, ինչ մեր իշխանության մեջ է, որպեսզի հեռու պահենք սպառնացող վտանգը: Մենք պետք է ջանանք զինաթափել նախապաշարմունքը՝ ժողովրդի առաջ մեզ դնելով պատշաճ լույսի ներքո: Մենք պետք է նրանց առաջ դնենք վիճարկվող իրական հարցը՝ այդպիսով բերելով խղճի ազատությունը սահմանափակող միջոցների դեմ ամենաազդու բողոքը: Մենք պետք է քննենք Սուրբ Գրքերը և կարողանանք տալ մեր հավատի պատճառը: Մարգարեն ասում է. «Անօրենները անօրենություն պիտի գործեն, և անօրեններից ոչ մեկը չի հասկանա, բայց իմաստունները պիտի հասկանան»: Վկայություններ, հատոր 5, 451, 452»:

Երբ «Կիրակնօրյա շաբթումը» «խոսի, այն կհայտնի վիշապի ոգին»: Այդ չորս պարբերությունները ցույց են տալիս, որ կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ Միացյալ Նահանգները «լիովին կհեռանա արդարությունից»: Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ «եկել է Սատանայի հրաշալի գործելության ժամանակը»: Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ եռակի միությունը իրագործվում է: Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ Միացյալ Նահանգները «ուրանում է իր Սահմանադրության յուրաքանչյուր սկզբունք՝ որպես բողոքական հանրապետական կառավարություն», և նրանք նաև «նախապատրաստություն են անում պապական կեղծիքների և մոլորությունների տարածման համար»: Այդ կիրակնօրյա օրենքը «մեզ համար նշան է, որ Աստծո համբերության սահմանը հասել է, որ մեր ազգի անօրենության չափը լցվել է, և որ ողորմության հրեշտակը պատրաստվում է թռչել՝ այլևս երբեք չվերադառնալու համար»: Այդ նշանը նախապատկերվել էր Հիսուսի տված նախազգուշացմամբ, որով Նա մատնանշեց Դանիել մարգարեի ասած ավերակության պոթությունը: Հենց այնտեղ է, որ հինգերորդ կնիքի նահատակների տրված աղոթքը՝ «Մինչև ե՞րբ, ո՞վ Տեր, սուրբ և ճշմարիտ, չես դատում և չես վրեժխնդրում մեր արյան համար երկրի վրա բնակվողներից», կատարվում է: Նույն այդ ճանապարհանշանի մոտ էլ անխոհեմ և իմաստուն կույսերը դրսևորում են իրենց բնավորությունները:

Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ Միացյալ Նահանգները «ուրանում է իր Սահմանադրության ամեն մի սկզբունքը»: Այն ժամանակաշրջանը, որի ընթացքում այս գործը կատարվեց, սկսվեց 2001 թվականին «Patriot Act»-ով: 2001 թվականից մինչև կիրակնօրյա օրենքը ընկած ժամանակահատվածը ներկայացնում է Սահմանադրության ուրացման առաջընթացական գործը: Այդ առաջընթացական գործը համապատասխանում է մարգարեության այն գծին, որտեղ իրականացվում է գազանի պատկերի կազմավորումը: Գազանի պատկերի գիծը կարող է փոքր-ինչ ավելի

բարդ թվալ, սակայն այդ բարդությունն արժե հասկանալ: Գազանի պատկերի գիծը բարդացնում է այն, որ այն ներկայացնում է երկու գիծ:

Երկրի գազանի համար այդ երկու գծերը Հանրապետականության և Բողոքականության եղջյուրներն են: Այդ երկու եղջյուրները միավորվում են եկեղեցի-պետություն հարաբերության մեջ և այդպիսով իրականացնում են գազանի պատկերի կազմավորումը: Ուստի գազանի պատկերի կազմավորման գիծը մեկ գծի ներսում ունի երկու գիծ, որովհետև Հանրապետական և Բողոքական եղջյուրները պատմության ընթացքում ընթանում են միմյանց զուգահեռ, սակայն դրանց առանձին գծերն էլ ունեն իրենց սեփական մարգարեական վկայությունը կրելու: Մեկ մարգարեական գիծը՝ երկու զուգահեռ թեմաներով, ավելի բարդ է, քան պարզապես քաղաքական գործողությունների ուղենիշները նշելը, որոնք ներկայացնում են Սահմանադրության հետ կապված խոսելը:

Հանրապետական և բողոքական եղջյուրների այս երկու գծերը ավելի են բարդանում այն մարգարեական փաստով, որ Հանրապետական եղջյուրի ներսում առկա է ստրկամետ դեմոկրատների և հակաստրկատիրական հանրապետականների միջև պայքարի պատմությունը, և առավել ևս՝ որ Բողոքական եղջյուրի ներսում կա շարունակական փորձության ընթացք, որը հետևում է իմաստուն և հիմար կույսերին՝ Բողոքական եղջյուրի պատմության սահմաններում: Այնուամենայնիվ, չափազանց կարևոր է հաստատվել այս ճշմարտությունների մեջ:

Երկեղջյուր գազանի ներկայացրած գծի ներսում զուգահեռ կերպով պատկերվում է կա՛մ Քրիստոսի բնավորության, կա՛մ Սատանայի բնավորության ձևավորումը, ինչը հավասարազոր է կա՛մ Քրիստոսի պատկերի, կա՛մ գազանի պատկերի ձևավորմանը, որովհետև այս համատեքստում «գազանը» ներկայացնում է արարած էակի՝ ի հակադրություն Արարչի: Այս հատկանիշների ձևավորումը կատարվում է ներքուստ՝ բոլոր մարդկանց մեջ, որովհետև երբ փորձաշրջանը փակվի, կլինեն միայն երկու դասեր: Այս ձևավորումը կատարվում է նաև արտաքուստ՝ պապական իշխանության և Միավորված ազգերի կազմակերպության միջև դաշինքի միջոցով:

Այսպիսով, գազանի պատկերի կազմավորման համար փորձության ժամանակը սկսվեց 2001 թվականին և ավարտվում է Միացյալ Նահանգներում կիրակնօրյա օրենքի ընդունմամբ: Այդ ժամանակահատվածում երկրի գազանի երկու եղջյուրների մարգարեական պատմությունը պատկերում է ներքին և արտաքին հակամարտություն նրանց համապատասխան եղջյուրների ներսում՝ լինի դա կրոնական թե քաղաքական, ինչպես նաև պայքար հենց այդ երկու եղջյուրների միջև:

Միացյալ Նահանգներում կիրակնօրյա օրենքը ներկայացնում է փախչելու այն նախազգուշացումը, որը Հիսուսը նույնացրեց որպես «ամայացման պղծություն»: Միացյալ Նահանգներում կիրակնօրյա օրենքը 2001 թվականին սկսված ժամանակաշրջանի ավարտն է: «Patriot Act»-ը «Դանիելի կողմից ասված ամայացման պղծությունն» էր, և Հիսուսի կողմից ճանաչվեց որպես գալիք կործանումից փախչելու նշան:

Patriot Act-ը ներառում է 1888 թվականի մարգարեական լույսը և Blair Bill-ը: Ուստի Patriot Act-ը նաև մարգարեաբար պարունակում է կիրակնօրյա օրենքի նախակերպարանքը, այնպես որ 2001 թվականից սկսվող ժամանակաշրջանը սկսվում է կիրակնօրյա օրենքով, ինչպես դա նախակերպարված է 1888—Blair Bill, 2001—Patriot Act ձևով, և ավարտվում է կիրակնօրյա օրենքով:

2001 թվականին քաղաքներից փախչելու նախազգուշացումը նախատիպում է Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ Բաբելոնից փախչելու նախազգուշացումը: Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ Միացյալ Նահանգների վրա բերվող դատաստանը նախատիպում է այն դատաստանը, որ բերվելու է ամբողջ աշխարհի վրա, երբ Միքայելը կանգնի, և մարդկային փորձության ժամանակը փակվի: Քրիստոսի՝ որպես Ալֆա և Օմեգա, ստորագրությունը բազմիցս ներկայացված է այն ճշմարտությունների մեջ, որոնք ներկայացվում են 1888 թվականի Blair Bill-ով, և այն ամենով, ինչ ներկայացնում է 1888 թվականը՝ կրկնվելով 2001 թվականին:

2001 թվականը, որը նախապատկերացված էր 1888-ով, ներկայացնում է ոչ միայն փախչելու նշանը, ինչպես այն ներկայացված է ամայության պղծության միջոցով, այլև այն ներկայացված էր 66 թ.-ով և Կեստիոսի պաշարմամբ: Տիտոսի պաշարումը 70 թ.-ին ներկայացնում է Կիրակնօրյա օրենքը Միացյալ Նահանգներում: Կիրակնօրյա օրենքը Միացյալ Նահանգներում ներկայացված է 321 թվականով և Կոստանդինի առաջին Կիրակնօրյա օրենքով, իսկ 538-ը ներկայացնում է այն ժամանակը, երբ երկրի վերջին ազգը ենթարկվում է գազանի դրոշմին:

2001 թվականը 1888-ն է, Կեստիոսը և մ.թ. 66 թվականը: Կիրակնօրյա օրենքը Տիտոսն է և 70 ու 321 թվականները: 2001 թվականը նաև Հիսուսի մկրտությունն է և Նրա իջնելը Հայտնության տասներորդ գլխում՝ 1840 թվականի օգոստոսի 11-ին: Այս բոլոր խորհրդանիշները նպաստում են Սահմանադրության գծին:

Միացյալ Նահանգների մարգարեական պատմությունը ընթանում է Ադվենտիզմի պատմությանը զուգահեռ: 1798 թվականին պապականությունը ստացավ իր մահաբեր վերքը, և 1798 թվականը եղավ վախճանի ժամանակը, երբ Դանիելի մարգարեությունների այն մասը, որը վերաբերում էր Հայտնություն տասնչորսի առաջին և երկրորդ հրեշտակների պատմությանը, կնքազերծվեց: Ահա այնտեղ՝ 1798 թվականին, նշանավորվում է Ադվենտիզմի մարգարեական սկիզբը, և 1798 թվականին գառանման եղջյուրներով երկրային գազանը դարձավ Աստվածաշնչյան մարգարեության վեցերորդ թագավորությունը:

1798 թվականին նախորդեցին երեք մարգարեական սահմանանշաններ, որոնք առնչվում են երկրային գազանի գծին, և, հետևաբար, Միացյալ Նահանգների խոսելուն ու Միացյալ Նահանգների Սահմանադրությանը: Այդ երեք սահմանանշաններն էին՝ Անկախության հռչակագիրը, որ հռչակվեց 1776 թվականին, ապա՝ Սահմանադրությունը՝ 1789 թվականին, և ապա՝ 1798 թվականի Օտարականների և Խռովության դեմ ակտերը:

Այդ երեք սահմանանշանները վերաբերում են Սահմանադրության մարգարեական գծին և նշանավորում են Աստվածաշնչյան մարգարեության վեցերորդ թագավորության սկիզբը: Կիրակնօրյա օրենքը Աստվածաշնչյան մարգարեության վեցերորդ թագավորության իշխանության ավարտն է, և, հետևաբար, մարգարեական անհրաժեշտությամբ պետք է լինեն երեք սահմանանշաններ, որոնք նախորդում են ավարտին, ինչպես որ նախատիպորեն կային երեք սահմանանշաններ, որոնք նախորդել էին սկզբին:

2001 թվականին, աշտարակների անկման ժամանակ, «Patriot Act»-ը նախատիպորեն ներկայացվում է 1888 թվականի Blair Bill-ով, ինչպես նաև Ադվենտիզմի դեկավարության բացահայտ ապստամբությամբ Մինեապոլիսի Գլխավոր համաժողովում: Այն ապստամբությունը, որի մասին մի հրեշտակ Քույր Ուայթին ասաց, թե այն նախատիպորեն ներկայացվում է Մովսեսի դեմ Կորնի, Դաթանի և Աբիրամի ապստամբությամբ, նույնպես նախատիպորեն ներկայացվում է Քրիստոսի մկրտությամբ մ.թ. 27 թվականին, Իսլամի զսպմամբ 1840 թվականի օգոստոսի 11-ին և Անկախության հռչակագրով 1776 թվականին, ինչպես նաև «ավերակության պղծությամբ, որի մասին խոսեց Դանիել մարգարեն»՝ որպես նշան՝ փախչելու գալիք բարկությունից, ինչպես ներկայացված է Կեստիոսի և մ.թ. 66 թվականի միջոցով:

Եթե դեռ կարող եք հիշել, որ մարգարեության այն գիծը, որ այժմ դիտարկվում ենք, Միացյալ Նահանգների Սահմանադրության գիծն է, ապա վերոհիշյալ բոլոր մարգարեական գծերը նպաստում են և հաստատում են այն մարգարեական թեման, որ ներկայացված է Սահմանադրության գծով: Սակայն այն գիծը, որը, ըստ երևույթին, առավել փոխկապակցվածն է, գազանի պատկերի կազմավորման գիծն է: Գազանի պատկերը պապական գազանի պատկերն է, որը ներկայացված է որպես մի գազան, որի վրա իշխում է մի կին, այսինքն՝ եկեղեցու և պետության միավորումը, որտեղ եկեղեցին վերահսկում է այդ հարաբերությունը: Որպեսզի Միացյալ Նահանգները գազանին պատկեր կազմի, ուխտադրժող բողոքականությունը պետք է այնպես վերահսկի կառավարությունը, որ կառավարությունը ընդունի և պարտադրի կրոնական օրենքներ, և ի վերջո՝ կիրակնօրյա օրենքը:

Երբ գազանի պատկերի ձևավորման գործընթացը իրականացվի, Սահմանադրությունը, որ գրված է այն առաջնակարգ սկզբունքով, որը Թոմաս Ջեֆերսոնը ձևակերպել է որպես «եկեղեցու և պետության բաժանում», պիտի տապալվի: Երբ բողոքական եղջյուրը իշխանություն ունենա հանրապետական եղջյուրին ուղղորդելու՝ կրոնական հրահանգները պարտադրելու համար, Սահմանադրության բուն սիրտը կպատռվի. այսպիսով առկա է մարգարեական կապը Սահմանադրության գծի և գազանի պատկերի գծի միջև:

Գազանի պատկերի կազմավորման շրջանը սկսվեց 2001 թվականին՝ Patriot Act-ով, և ավարտվում է Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ, երբ գազանի նշանը պարտադրվում է: Այդ ժամանակահատվածում ուշ անձրևը սփռվում է, որովհետև ուշ անձրևը սկսում է տեղալ, երբ Հայտնություն տասնութի հզոր հրեշտակը իջնում է և իր փառքով լուսավորում երկիրը, ինչը, ըստ Քույր Ուայթի, տեղի պիտի ունենար, երբ Նյու Յորք

քաղաքի մեծ շենքերը պիտի տապալվեին Տիրոջ մեկ հպումով:

«Վերջին անձրևը պիտի թափվի Աստծո ժողովրդի վրա: Մի հզոր հրեշտակ պիտի իջնի երկնքից, և ամբողջ երկիրը պիտի լուսավորվի նրա փառքով»: Review and Herald, April 21, 1891.

Ուշ անձրևի ցողման ժամանակահատվածը ներկայացնում է մի ժամանակաշրջան, երբ աղվենտիզմի վերջին սերնդի ցորենն ու որոմը մաղվում և մաքրվում են: Այդ մաղումն ու մաքրագործումը ավարտվում են Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ, և իմաստուն կույսերը, որոնք յուր ունեն, երբ վրա է հասնում Կիրակնօրյա օրենքի ճգնաժամը, կնքվում են, և ապա Սուրբ Հոգին թափվում է առանց չափի, մինչև Միքայելը վեր կենա, և մարդկային փորձաշրջանը փակվի:

Միացյալ Նահանգներում գազանի պատկերի կազմավորման ընթացքում ուշ անձրևը ցողվելու է, իսկ աշխարհում գազանի պատկերի կազմավորման ընթացքում ուշ անձրևը կթափվի առանց չափի:

2001 թվականին սկսվեց Լատդիկեական Յոթերորդ օրվա աղվենտիստ եկեղեցու փորձությունը, ինչպես այն նախապատկերված էր 1840 թվականի օգոստոսի 11-ի բողոքականների միջոցով և հին Իսրայելի միջոցով, երբ Քրիստոսը մկրտվեց:

«Փորձության ժամանակը հենց մեր վրա է հասնում, որովհետև երրորդ հրեշտակի բարձրաձայն աղաղակն արդեն սկսվել է Քրիստոսի արդարության՝ մեղքը ներող Փրկչի հայտնությամբ: Սա այն հրեշտակի լույսի սկիզբն է, որի փառքը պիտի լցնի ամբողջ երկիրը»: Selected Messages, գիրք 1, 362.

Նախկին ուխտի ժողովրդի համար վերջնական փորձության ընթացքը սկսվում է այն ժամանակ, երբ Հայտնության տասնութերորդ գլխի հրեշտակի լույսը սկսում է ներկայացնել Իր պատգամը: Նրա պատգամը ներկայացված է նաև Հայտնության տասնութերորդ գլխի առաջին երեք համարներում, և այդ երեք համարները, ըստ Քույր Ուայթի, կատարվեցին, երբ Նյու Յորք քաղաքի մեծ շենքերը կործանվեցին:

Այնուհետև սկսվեց փորձության ընթացքը, ինչպես դա Հովհաննեսի միջոցով ներկայացված է Հայտնության տասներորդ գլխում: Փորձությունն այն էր, թե արդյոք դու կվերցնեիր փոքրիկ գիրքը, որ հրեշտակի ձեռքում էր, և ապա կուտեիր այն: Այս փորձության ժամանակահատվածում, մինչ վերջին անձրևը սփռվում է, այն իջնում է միայն նրանց վրա, ովքեր ընտրում են վերցնել փոքրիկ գիրքը և ուտել այն:

«Շատերը մեծ չափով ձախողվել են ընդունելու վաղ անձրևը: Նրանք չեն ստացել այն բոլոր օրհնությունները, որ Աստված այսպես նախատեսել էր իրենց համար: Նրանք ակնկալում են, որ այդ պակասը պիտի լրացվի ուշ անձրևով: Երբ շնորհի ամենահարուստ առատությունը տրվի, նրանք մտադիր են բացել իրենց սրտերը՝ այն ընդունելու համար: Նրանք սարսափելի սխալ են գործում: Այն գործը, որ Աստված սկսել է մարդկային սրտում՝ տալով Իր լույսն ու գիտությունը, պետք է անընդհատ առաջ ընթանա: Ամեն անհատ պետք է գիտակցի իր սեփական կարիքը: Միտքը պետք է դատարկվի ամեն ապականությունից և մաքրվի Հոգու բնականության

համար: Մեղքի խոստովանությամբ և թողությամբ, ջերմեռանդ աղոթքով և իրենց Աստծուն նվիրումով էր, որ վաղ աշակերտները պատրաստվեցին Սուրբ Հոգու հեղմանը Պենտեկոստեի օրը: Նույն գործը, միայն ավելի մեծ աստիճանով, պետք է այժմ կատարվի: Այն ժամանակ մարդկային գործակիցը միայն պետք է խնդրեր օրհնությունը և սպասեր, որ Տերը կատարի իր վերաբերյալ գործը: Աստված է, որ սկսել է այդ գործը, և Նա պիտի ավարտի Իր գործը՝ մարդուն կատարյալ դարձնելով Հիսուս Քրիստոսում: Բայց վաղ անձրևով ներկայացված շնորհի նկատմամբ չպետք է լինի որևէ անտեսում: Միայն նրանք, ովքեր ապրում են իրենց ունեցած լույսի համաձայն, պիտի ավելի մեծ լույս ստանան: Եթե մենք օրեցօր չենք առաջադիմում գործուն քրիստոնեական առաքիլությունների դրսևորման մեջ, մենք չենք ճանաչի Սուրբ Հոգու հայտնությունները ուշ անձրևում: Այն կարող է թափվել մեր շուրջը, եղող սրտերի վրա, բայց մենք այն չենք զատի և ոչ էլ կընդունենք»: Վկայություններ քարոզիչներին, 506, 507:

Նրանք, ովքեր ընդունեցին 2001 թվականի պատգամը, ստանում էին այդ ժամանակաշրջանին համապատասխան պատգամ, սակայն պետք է փորձության ենթարկվեին, որպեսզի բացահայտվեր, թե արդյոք իրապես ներքինացրել էին այդ պատգամը՝ այն դարձնելով մի փորձառություն, որ պատրաստված է Աստծո կնիքի համար: Հետևաբար այդ ժամանակաշրջանում վերջին անձրևը ներկայացված է որպես ցողում, քանի որ ցորենն ու որոմները դեռ միասին են: Ուստի Քույր Ուայթն ասում է. «Այն գուցե թափվում է մեր շուրջը, եղող սրտերի վրա, սակայն մենք այն չենք զանազանի և չենք ընդունի»: Երբ իմաստունները բաժանվեն հիմարներից, այն ժամանակ վերջին անձրևը կթափվի առանց չափի, ինչպես Պենտեկոստեի ժամանակ, որը նախատիպն է կիրակնօրյա օրենքի:

«Կրկին, այս առակները սովորեցնում են, որ դատաստանից հետո այլևս փորձության ժամանակ չկա: Երբ Ավետարանի գործն ավարտվում է, անմիջապես հետևում է բաժանումը բարիի և չարի միջև, և յուրաքանչյուր դասի ճակատագիրը հավիտյան հաստատվում է»: Christ's Object Lessons, 123.

Վերջին անձրևի ցողման ժամանակահատվածը, որին հետևում է մի ժամանակահատված, երբ վերջին անձրևը թափվում է առանց չափի, նույնպես ներկայացվում են որպես երկու ժամանակահատվածներ, որոնց ընթացքում դատաստանը կատարվում է Աստծու ժողովրդի վրա: Աստծու ժողովրդի վրա դատաստանի առաջին ժամանակահատվածը սկսվեց Աստծու տան վրա՝ 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ին, իսկ Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ դատաստանն այնուհետև կատարվում է Աստծու մյուս հոտի համար, որոնք արձագանքում են կամ մերժում երրորդ հրեշտակի բարձրաձայն աղաղակը, որ սկսվում է Միացյալ Նահանգներում Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ և ավարտվում է, երբ Միքայելը կանգնում է, և մարդկային փորձաշրջանը փակվում է:

Վերջին անձրևի երկու ժամանակահատվածները, որոնք նաև այն դատաստանի երկու ժամանակահատվածներն են, որ սկսվում է Աստծո տնից և ապա անցնում է Աստծո մյուս հոտին, նաև գազանի պատկերի կազմավորման երկու ժամանակահատվածներն

են:

Այդ երկու մարգարեական ժամանակաշրջաններից առաջինի ներսում, երբ դատաստան է բերվում Աստծո եկեղեցու վրա, ինչպես նաև Միացյալ Նահանգների վրա, հենց նույն պատմությունն է, որտեղ թե՛ Հանրապետական եղջյուրը, և թե՛ Բողոքական եղջյուրը երկուսն էլ դատվում են: Հենց այնտեղ, որտեղ Լատդիկեական Ադվենտիզմը դուրս է թքվում Տիրոջ բերանից, Միացյալ Նահանգները լցնում է իր փորձության բաժակը, և ազգային կործանում է բերվում ազգի վրա, իսկ այնուհետև Սատանան հայտնվում է և սկսում իր զարմանահրաշ գործը: Հարյուր քառասունչորս հազարը կնքվում են և բարձրացվում որպես դրոշակ Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ:

Մեզ տեղեկացվում է, որ անհնար է որևէ պատկերացում տալ «Աստծո ժողովրդի փորձառության մասին, որը կենդանի պիտի լինի երկրի վրա, երբ երկնային փառքը և անցյալի հալածանքների կրկնությունը միախառնվեն»:

«Սատանան Աստվածաշնչի ջանասեր ուսումնասի՛րող է: Նա գիտե, որ իր ժամանակը կարճ է, և ամեն մի կետում ձգտում է հակազդել Տիրոջ գործին այս երկրի վրա: Անհնար է որևէ պատկերացում տալ Աստծո այն ժողովրդի փորձառության մասին, որ ողջ պիտի լինի երկրի վրա, երբ երկնային փառքը և անցյալի հալածանքների կրկնությունը միախառնվեն: Նրանք պիտի ընթանան այն լույսի մեջ, որ բխում է Աստծո գահից: Հրեշտակների միջոցով մշտական հաղորդակցություն պիտի լինի երկնքի և երկրի միջև: Իսկ Սատանան, շրջապատված չար հրեշտակներով և իրեն Աստված հռչակելով, ամեն տեսակ հրաշքներ պիտի գործի, որպեսզի, եթե հնարավոր լինի, խաբի հենց ընտրյալներին: Աստծո ժողովուրդը իր անվտանգությունը հրաշքներ գործելու մեջ չի գտնի, որովհետև Սատանան պիտի կեղծի այն հրաշքները, որ պիտի կատարվեն: Աստծո փորձված և ստուգված ժողովուրդը իր գործությունը պիտի գտնի այն նշանի մեջ, որի մասին խոսվում է Ելք 31:12–18-ում: Նրանք պիտի կանգնեն կենդանի խոսքի վրա. «Գրված է»: Սա է միակ հիմքը, որի վրա նրանք կարող են հաստատուն կանգնել: Նրանք, ովքեր խախտել են իրենց ուխտը Աստծո հետ, այն օրը պիտի լինեն առանց Աստծո և առանց հույսի»: Վկայություններ, հ. 9, 16:

Անցյալի հալածանքների կրկնությունը սկսվում է Միացյալ Նահանգներում կիրակնօրյա օրենքով, որովհետև Սատանան այդ ժամանակ սկսում է իր զարմանահրաշ գործը, և իմաստուն կույսերը, որոնք արդեն «փորձված և քննված» են եղել, այն ժամանակ «կքայլեն Աստծո աթոռից բխող լույսի մեջ»: Սա կիրականացվի հրեշտակների ծառայության միջոցով, որովհետև «հրեշտակների միջոցով մշտական հաղորդակցություն կլինի երկնքի և երկրի միջև»:

«Ամբողջ երկրի Տիրոջ մոտ կանգնած օծյալները» ունեն այն դիրքը, որ մի ժամանակ տրված էր Սատանային՝ որպես ծածկող քերովբեի: Նրա գահը շրջապատող սուրբ էակների միջոցով Տերը մշտական հաղորդակցություն է պահպանում երկրի բնակիչների հետ: Ոսկե յուղը խորհրդանշում է այն շնորհը, որով Աստված պահպանում է հավատացյալների ճրագների պաշարը, որպեսզի նրանք չթրթռան և չմարեն: Եթե այս սուրբ յուղը երկնքից չթափվեր Աստծո Հոգու պատգամների

միջոցով, չարի ուժերն ամբողջովին կիշխեին մարդկանց վրա:

«Աստված անարգվում է, երբ մենք չենք ընդունում այն պատգամները, որ Նա ուղարկում է մեզ: Այսպիսով մենք մերժում ենք այն ոսկե յուղը, որ Նա կլցնեք մեր հոգիների մեջ, որպեսզի այն փոխանցվի խավարի մեջ գտնվողներին: Երբ կհնչի կանչը՝ «Ահա, փեսան գալիս է. ելե՛ք նրան ընդառաջ», նրանք, ովքեր չեն ընդունել սուրբ յուղը, ովքեր իրենց սրտերում չեն փայփայել Քրիստոսի շնորհը, հիմար կույսերի նման պիտի գտնեն, որ պատրաստ չեն հանդիպելու իրենց Տիրոջը: Նրանք իրենց մեջ չունեն յուղը ձեռք բերելու գործությունը, և նրանց կյանքերը կործանված են: Բայց եթե խնդրվի Աստծո Սուրբ Հոգին, եթե մենք աղաչենք, ինչպես Սովսեսն էր աղաչում՝ «Տո՛ւյց տուր ինձ Քո փառքը», Աստծո սերը պիտի սփռվի մեր սրտերի մեջ: Ոսկե խողովակների միջոցով ոսկե յուղը պիտի հաղորդվի մեզ: «Ոչ գործյամբ, ոչ ուժով, այլ Իմ Հոգով, ասում է Զորաց Տերը»: Արդարության Արեգակի պայծառ ճառագայթներն ընդունելով՝ Աստծո գավակները փայլում են որպես լույսեր աշխարհում»: Review and Herald, July 20, 1897.

Իմաստունները նրանք են, որոնք կնիքվում են Հայտնություն գրքի յոթերորդ գլխում և Եզեկիելի գրքի իններորդ գլխում, և որոնք հակադրվում են այն անմիտներին, ովքեր անարգում են Տիրոջը՝ մերժելով «այն հաղորդագրությունները, որ Նա ուղարկում է»: Անմիտները նրանք են, «ովքեր խախտել են իրենց ուխտը Աստծու հետ, և որոնք այն օրը պիտի լինեն առանց Աստծու և առանց հույսի»: Այդ երկու դասերը փորձվեցին և բերվեցին այնպիսի մի կետի, որտեղ նրանք դրսևորեցին իրենց բնավորությունը՝ հիմնված այն բանի վրա, թե արդյոք ընդունեցին, թե մերժեցին Ժամանակի պատգամը: Ժամանակի պատգամը 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ից ի վեր եղել է վերջին անձրևի պատգամը:

Վերջին անձրևի լուրը ճանաչվում է «տող առ տող» մեթոդաբանությամբ, ինչպես ներկայացված է Եսայի մարգարեի քսանութերորդ գլխում: «Տող առ տող» մեթոդաբանությունը աստվածաշնչյան ուսումնասիրության համար Աստծու կողմից սահմանված մեթոդն է, և հետևաբար այդ մեթոդաբանությունը մերժելը նշանակում է ոչ միայն մերժել այն լուրը, որ ներկայացվում է «տող առ տող», այստեղ քիչ և այնտեղ քիչ սկզբունքի կիրառմամբ, այլև մերժել հենց այդ մեթոդաբանությունը Տվողին:

Փորձության այն գործընթացում, որ տանում է դեպի հարյուր քառասունչորս հազարի կնքումը, հայտնված ներշնչյալ սահմանների պատճառով ակնհայտ է, որ Աստծո գավակը կարող է անցնել այն պատմության միջով, որտեղ «երկնային փառքն ու անցյալի հալածանքների կրկնությունը միախառնված են», միայն այնպիսի փորձառության մեջ լինելով, ուր Աստծո գահից եկող լույսը կարող է ճանաչվել: Այն պետք է ճանաչվի, այլապես անօգուտ է, և մենք կորած ենք:

«Մենք չպետք է սպասենք վերջին անձրևին: Այն գալու է բոլոր նրանց վրա, ովքեր կճանաչեն և կյուրացնեն մեզ վրա թափվող շնորհի ցողն ու տեղատարափները: Երբ մենք հավաքում ենք լույսի բեկորները, երբ գնահատում ենք Աստծո հաստատ ողորմությունները, Ով սիրում է, որ մենք Նրան վստահենք, այնժամ յուրաքանչյուր խոստում պիտի կատարվի: [Եսայիա 61:11՝ մեջբերված:] Ամբողջ երկիրը պիտի լցվի

Աստծո փառքով: The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 984.

Այն ժամանակաշրջանում, որ սկսվեց, երբ Հայտնության տասնութերորդ գլխի հրեշտակը լցնում է ամբողջ երկիրը Իր փառքով՝ սկսած 2001 թվականի սեպտեմբերի 11-ից, վերջին անձրևը միայն «վրա» է եկել նրանց, «ովքեր» «ճանաչել և յուրացրել են շնորհի ցողն ու հեղեղները, որ» «ընկնում են մեզ վրա»: Քույր Ուայթի կողմից ավելի վաղ նշված «մեծ սխալը» այն էր, երբ հիմար կույսերը մտածեցին, թե կարող են սպասել, մինչև վերջին անձրևը թափվի առանց չափի, որովհետև այնժամ կարծում էին, թե կկարողանան հասնել կորցրածը: Այդպես չէ. միայն նրանք, ովքեր աճում են Աստծո մարգարեական Խոսքի իրենց ըմբռնման մեջ, ավելի շատ լույս են ստանում:

Երբ եզրափակում ենք այս հոդվածը, այն միտքը, որը ցանկանում եմ մատնանշել, կապված է այն փորձության ժամանակի նպատակի հետ, որի մեջ այժմ գտնվում ենք: Եթե մենք պետք է «քայլենք Աստծո գահից բխող լույսի մեջ» այն ժամանակ, երբ անցյալի հալածանքները կրկնվում են, ապա ճգնաժամից առաջ անհրաժեշտ կլինի լիովին տիրապետել մարգարեական Խոսքին:

Առաջին գլխում Դանիելը և երեք արժանավորները արդեն իսկ կատարելության էին հասցրել իրենց կրթությունը, նախքան Նաբուգոդոնոսորի կողմից փորձության ենթարկվելու գնալը: Քառասուն օր շարունակ Քրիստոսը մարգարեական Խոսքը բացեց աշակերտների ըմբռնմանը՝ նախապես այն տասը օրերից առաջ, որոնց ընթացքում աշակերտները կատարելության հասցրին իրենց միաբանությունը: Այնուհետև եկավ Պենտեկոստեն, որը նախատիպում է կիրակնօրյա օրենքը:

Դանիելի գրքի երրորդ գլխում Սեդրաքը, Միսաքը և Աբեդնագովը Նաբուգոդոնոսորին հայտնեցին, որ իրենց հավելյալ ժամանակ հարկավոր չէ, որովհետև նրանք արդեն հաստատված էին այն հարցում, թե ինչ պիտի անեն կիրակնօրյա օրենքի փորձության ժամանակ: Նրանց հավատարմությունը առավել փառավորվեց, երբ նրանք Քրիստոսի հետ քայլում էին հնոցի մեջ, և այն պատգամը, որի մեջ նրանք արդեն հաստատվել էին նախքան փորձությունը, հնոցի մեջ տեղի ունեցած հրաշքին ականատես եղած բոլոր այցելող մեծամեծների միջոցով տարածվեց այն ժամանակվա ամբողջ հայտնի աշխարհում:

Այս մտքերը կշարունակենք հաջորդ հոդվածում: